

Zprávy z farnosti

07/2003

Tak jako každý rok, tak i letos, je zde konec školního roku. Začínají prázdniny, doba dovolených. Znovu je dobré si připomenout, že je to čas odpočinku, načerpání nových sil. A jedná se jak o tělo, tak i o duši. Právě péči o duši bychom neměli odsunout někam stranou. Duchovní stav naší duše není něčím okrajovým, ale naopak. Jedině tehdy, když nalezneme vnitřní pokoj, vyrovnání, budeme opravdu šťastní. Nezapomínejme tedy na modlitbu, duchovní četbu, setkání s lidmi, kteří nás povzbudí a posilní ve víře. Zvláště bychom se měli snažit prožívat kvalitně slavení eucharistie. Ta je středem duchovního života, setkání s Kristem. To ale souvisí s očistou duše ve svátosti smíření. Udělejme si čas na zamyšlení nad sebou, na dobrou zpověď a pak poznáme, jak veliký je dar víry a že máme Bohu stále za co děkovat.

Požehnání pro letní měsíce vyprošuje

P. František

Známe svůj kraj?

A protože je čas dovolených, cestujeme o něco dále od svého domácího krbu, nabízím jeden objekt s věží, který je od Děčína rozhodně dále, než by činila nedělní procházka.

* Říká někomu něco tento obrázek? *

Na odpovědi se opět těší R. S.

Sexuální výchova v rodině a ve škole

Podstata sexuální výchovy aneb: Informace nejsou nejdůležitější

Sexuální výchova v rodině a ve škole je dnes zbytečně často spojována především s informací o lidské sexualitě. Skutečnou podstatou sexuální výchovy dětí je však být svědkem vzájemné manželské lásky rodičů, která má také svůj sexuální rozměr. Teprve ze vzájemné manželské lásky se rodí láska rodičovská.

Rodiče totiž nemohou vytvořit dobrý vychovatelský vztah ke svým dětem, pokud nejprve nevytvoří hluboký vzájemný vztah sami mezi sebou. Bez vztahu mezi mužem a ženou, bez otcovského a mateřského vztahu k dětem bude i vychovatelský vztah jaksi neúplný, a někdy i zraňující. Práva, která mají rodiče vůči svým dětem, jsou pevně spojena s povinnostmi vůči nim, a první povinností rodičů vůči dětem je jejich vzájemná láska. Právě tato vzájemná rodičovská láska se stává nejdůležitějším základem sexuální výchovy vlastních dětí.

Bez hluboké manželské lásky bývá rodičovská láska vždy nějakým způsobem omezená a zraněná.

Mrzačení výchovy dětí, a tím tedy i sexuální výchovy, spočívá v tom, že matka a (nebo) otec chtějí dítěti darovat „individuální lásku“ (každý z nich svým způsobem), ale nejsou schopni darovat mu společnou, vzájemnou lásku. V této situaci nemůže ani ta nejlépe vedená sexuální výchova v rodině a ve škole tento nedostatek nahradit. Může pouze objasnit a zmírnit zranění ze vztahů s rodiči.

***

Vztahy rodičů jsou pro rozvoj dítěte rozhodující - nedostatek vzájemné lásky rodičů vyvolává u dítěte citovou zátěž

Citový kontakt dítěte s rodiči do velké míry závisí na vzájemném citovém kontaktu rodičů. Jestliže rodiče nemají mezi sebou hlubší citové vazby, zpravidla vždy bývá jistou měrou zasažen také vztah jejich dítěte k nim. Nedostatek vzájemné lásky rodičů vyvolává obvykle u dítěte citovou zátěž.

V individuálním vztahu hledají rodiče často nevědomky u dítěte to, co by si měli vzájemně sami věnovat jako manželé: vzájemnou citovou podporu, vřelost, porozumění, pocit bezpečí. Ne vždycky si rodiče uvědomují, že jejich dítě potřebuje nejen individuální, oddělenou mateřskou a otcovskou lásku, ale především jejich vzájemnou lásku. Právě vzájemná láska rodičů je pro děti to nejdůležitější a nejceněnější. Podílením se na této lásce získávají pocit bezpečí, lásky a přijetí. Zakoušejí totiž, že je jejich život plodem vzájemné lásky rodičů.

V současnosti se hluboká citová zranění ze vztahu s rodiči stávají čímisi téměř všeobecným. Stačí si všimnout krize současné rodiny nebo hojného výskytu odluky či rozvodu. Zranění a potíže ve vztahu s otcem a matkou vznikají především z nedostatku nebo oslabení vzájemného citového pouta rodičů.

Otec, který nemá dobré citové vazby se svou ženou, se častěji stává suchým a lhostejným vůči svým dětem. Stejně tak matka, která nemá dobrý citový vztah ke svému muži, často nevědomky vyhledává přílišnou oporu a vřelost u svých dětí. Takový matčin postoj ale děti zraňuje. Ony jí totiž nemohou poskytnout onu oporu, kterou jí může dát pouze její muž. Dítě ještě neumí dávat lásku. Tomuto těžkému umění se teprve učí. Pro dítě a mladého člověka v období dospívání jsou totiž důležité ani ne tolik dobré úmysly a snaha rodičů, jako spíše vlastní skutečnost, kterou oba vytvářejí svým chováním vůči sobě navzájem i vůči dětem. Prakticky teprve po absolvování období dospívání má dítě možnost plně se vcítit do úmyslů a záměrů svých rodičů. Teprve tehdy je schopno dobře jim porozumět.

Z knihy Sexuální výchova v rodině a ve škole, Józef Augustyn vybral R. S.

Pouť rodin

Co bydlíme společně jako rodina v Děčíně, jsme nevynechali jediný rok, kdy bychom neputovali do Jablonného za paní Zdislavou. Vzpomínky na tyto poutě by vydaly za celou knihu příběhů, pro někoho zcela všedních, ale každopádně pro nás důležitých. V těchto příbězích je veliký kus našeho společného života.

Byla léta, kdy jsme nemohli společně jako rodina vyrazit - to když bylo některé dítě právě ve věku, kdy se rodině bez dopravního prostředku velice obtížně cestuje. Řešení se v rodině ovšem vždy nalezne, jednoduše proto, že rodina není jen jeden a i když navenek cestoval na pouť pouze „jeden“, byli jsme vždy na pouti „pohromadě“. Někdo jiný by volil možná „pohodlnější“ cestu. Ale i takovéto drobné obtíže tvoří život pestřejší a člověka vedou k určitému zdravému sebezáporu.

Dnes jsou časy, kdy jsme mohli společně jako rodina navštívit památná Zdislavina místa, opět tatam. Život se nedá zastavit, dá se jen podle něj jít, někdy utíkat (to poslední dobou stále rychleji) a je nutné hledat další varianty. Letos jsme byli například okolnostmi nuceni cestovat do Jablonného „nadvakrát“. My rodičové nemohli na „hlavní“ pouť a tak jsme si zvolili pouť rodin v sobotu 24. května 2003. Co na tom, že se jednalo o pouť rodin pražské arcidiecéze. Tam „nahore“ to určitě nedělí ... . A navíc se pouť pražské arcidiecéze konala poprvé! Tedy vhodná příležitost. „Zbytek“ rodiny, ten mladší, si zajel na nám drahá místa o týden později na pouť hlavní. O ní možná napíše někdo z děčínských účastníků, kterých se tradičně sešlo dost a bylo by určitě o čem psát :-).

Mši svatou sloužil Mons. Karel Herbst a jen lituji, že nemohu otisknout celé jeho pěkné kázání. Zcela zaplněný chrám si mohl na závěr kázání vslechnout i podporu matkám a otcům za volbu jejich povolání, které není nikterak „méněcenné“ oproti duchovním povoláním, s kterýmžto názorem je možno se bohužel tu a tam setkat. Nemohu zapomenout zmínit i kultivovaný projev varhaníka od sv. Jiljí (samo sebou z Prahy).

Jak bylo uvedeno, bazilika minor byla zcela plná, hlavně rodinami s dětmi nejrůznějšího věku, ale ne „napěchovaná“ - nebyli zde „okukující turisté“, a tak atmosféra byla velice důstojná. Co na mě velice zapůsobilo? Představte si tu spoustu dětí s rodiči (zahlédl jsem i pár týdnů staré děti), rovněž různého věku a přitom nebylo nikde slyšet, že by děti rušily. Nezaregistroval jsem, že by se rodiče o to nějak zvlášť starali - prostě děti byly perfektní. Zaznamenal jsem jediný „pochod“ po kostele, hezky střední uličkou ke mřížce. Maminka byla ovšem malá v patách a tak „poutnice“ mnoho šancí neměla. Kdo byl opodál, asi si toho ani nevšiml. Jak to v té Praze dělají ... ?

Také procházka ke studánce pod Lemberk byla příjemná. Za odměnu jsme spolu s ostatními přicházejícími a odcházejícími shlédli u studánky představení jednoho „skorovlčáka“ a jeho pána - malého hochy. Ten němě tváří vybral část potoka u studánky za vhodné místo pro koupel. Což o to, teplo bylo dostatečné, pejsek se celkem rád do vody za klackem pouštěl a měl evidentně radost, že se může před pramenem náležitě oklepat a „osprchovat“ tím pádem všechny, kteří se u pramene osmělovali, či plnili korbely (lépe řečeno PET lahve). Zábava to byla pěkná, každý to bral s humorem. Jen škoda, že se psovi podařilo nějak vyškrábat na druhý břeh a zpět do vody se mu již nechtělo. Hošík zkoušel vše možné a nakonec ho přiměl ke stylovému přeplavání (pravou čubičkou). Jenže čas běžel a my honem, honem na nádraží.

Pokud bychom chtěli, mohli jsme se ještě účastnit ve 12:57 programu před bazilikou: „Kreslí celá rodina“ (neobvyklý začátek se mi nepodařil rozkrýt ... snad příště), od 13:00 byla možnost si vyslechnout v bazilice „Spirituály“ a ve 14:00 v kině divadelní představení „Kalo a drak“ (pro diváky od 5 let). Celou akci pořádalo Centrum pro rodinu při Arcibiskupství pražském. Při té příležitosti mě napadlo, zda každý z nás ví o litoměřickém centru pro rodinu. To pořádá rovněž několik akcí za rok. Nejvíce jsou známé prázdninové společné pobyty rodin, které se konají pravidelně řadu let.

Co napsat na závěr? Jen to, že naše volba byla skvělá! Můžeme, pokud se tato pouť stane každoroční záležitostí tak, jak si to organizátoři přejí, tuto alternativu doporučit všem, kteří budou v obdobné situaci jako my.

PS: Mohl bych vyhlásit opět nějakou novou soutěž, ale nějak zatím FR nereagovala na „udílení cen“, a tak zde pouze prozradím, či pro vnímavé připomenu, novoty z Jablonného - alespoň ty, kterých jsem si všiml já:

F *Byl stržen komín, na kterém jsme po všechna minulá léta pozorovali věrnou čapí rodinu!*

F *Naopak byla z nepoužívané věže nedaleko zřízena hezká zastřešená vyhlídka na město a okolí. Tuto radost si máte možnost dopřát za 10Kč (pokud se až na horu dostanete ...)*

F *Bolestný pohled je na známý sloup se sousoším na náměstí, kde neznámí naši spoluobčané vandalským způsobem ukradly (pravděpodobně na objednávku, jak už to bývá) 8 sošek. Rád bych napsal, že dříve platilo co Čech to muzikant, dnes co Čech to .....!*

R. S.

- Na policii řinčí telefon. „Volám od Nováků. Prosím vás, okamžitě sem někoho pošlete. Právě vlezla do bytu kočka!“ „Nedělejte si z nás legraci!“ „Musíte sem někoho poslat. U telefonu Novákovíc papoušek!“

Denní účtování

Jel jsem pomalu k benzinové pumpě. Byl u ní i malý pneuservis. Chtěl jsem si dát opravit prasklou pneumatiku. Muž u pumpy ji pečlivě a rychle opravil. „Co jsem dlužen?“ otázal jsem se. Muž jen mávl rukou: „To jde na můj účet ...“. „Je to od vás velmi přátelské gesto. Proč to děláte? Vždyť mě vůbec neznáte.“ „Víte“ pravil, „já jsem se včera ráno probudil se strašnou bolestí zubů, takže na každého, kdo mi přišel do cesty, jsem byl protivný. Dnes je mi už dobře, a tak napravuji vše, co jsem včera způsobil. Snažím se být vlídný k zákazníkům i k zaměstnancům. Vyrovnávám tak včerejší špatný den.“

Když jsem opět vyjel na cestu, přemýšlel jsem o tom, jak málo znám kovových lidí, kteří svůj duchovní život tak rychle a poctivě uvádějí do rovnováhy. Obvykle necháváme své dluhy narůst do obrovských rozměrů a pak před nimi stojíme a nevíme si s nimi rady. Tento muž dává své konto den ze dne do pořádku. Úslužností z úterý vyrovnává špatnou náladu z pondělí. Konto je tak opět čisté. Každý den věnuje pozornost maličkostem. Touto opravou mi nejen ušetřil několik korun, ale zároveň daroval odvahu vypořádávat se každodenně i s drobnými nedostatky.

Z časopisu Nezbeda č. 5 / 03 vybrala M. J.

Co jste nám napsali o víře

Příspěvky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

K potratu a antikoncepci

Za život člověka budu volat k odpovědnosti každého jeho bratra.

/Gn 9, 5/

Nikdo tím, že zpochybňuje legitimitu interrupčních zákroků a bere v potaz veškeré následky a důsledky tohoto konání, nikomu neupírá právo na svobodu se rozhodnout. Tak se žena může zcela svobodně rozhodnout, zda půjde takzvaně na potrat nebo si dítě ponechá. Tvrdit ale, že je pouze na ženě ta odpovědnost v rozhodnutí, je mylný úsudek ve vztahu k její svobodě a svobodě svědomí. Svoboda v rozhodování je sice vždy subjektivní a ať chceme nebo ne, závisí na objektivitě informací, z nichž člověk při svém rozhodování čerpá. Její rozhodnutí je tudíž závislé na celé řadě dalších subjektů, názorů nebo často spekulací. Nelze proto tvrdit, že dítě je majetkem ženy a že jenom žena rozhoduje o životě dítěte, ačkoliv je ona tím

bezesporu posledním hlasem, který o tom nakonec rozhodne. Je to stejné, jako kdyby se školák rozhodl nechodit do školy jenom proto, že má svobodu v rozhodování, neboť se jedná o jeho život a ne o život jeho rodičů. Žena, často psychologicky nedospělá, neví, zda si má raději dítě nechat nebo jej usmrtit a sama se tak staví do role rozumem nedospělého školáka. Úkolem rodičů je vysvětlit svým potomkům, jak moc je pro ně škola důležitá, zejména pro jejich budoucnost. Je na rodině a také na společnosti, aby i ženě vysvětlila onu důležitost a správnost mít dítě i navzdory sociálnímu tlaku a jakési úzkosti z porodu a toho, co bude následovat po něm. Je do slova morální povinností rodiny jí v tom pomoci. Ten, kdo tak neučiní, podílí se stejným způsobem na potratu, jako by jej sám prováděl!

Mladí lidé si chtějí sexuálně užívat a proto přístup k nechtěnému těhotenství je v jeho přerušení. V naší společnosti se potrat stal pouze alternativou rozumu a ekonomické strategie: je lépe umožnit potrat, než se dál starat o nechtěné děti. Ovšem za cenu jejich zabití! Potrat je vraždou nenarozeného života, ale z principu – nezabiješ – je to pouze ten potrat, který není z hlediska záchrany života ženy nevyhnutelný. Hovořit o nenarozeném dítěti, že není člověkem, je asi stejné jako tvrdit, že nikdo z mladých není moudrý, protože neprošel stářím. Dítě se člověkem nestává, ale rodí se jako člověk. Má však omezené funkce co do pohybu a motoriky, což ve stáří pocítí jakoby znovu. Celá ontogeneze lidského tvora je o umírání. Člověk tím, že žije, je neustále nahrazován novými buňkami a tak se mění. Tvrdit o embryu, že není lidskou bytostí, protože nevypadá jako lidská bytost, je záměrné. Vést proto spekulace o hranici, kdy se vyvíjí lidský jedinec a kdy se ještě jedná o pouhý shluk buněk, není na místě. Otázka budoucího života je otázkou citu, rozumu a smyslu. Pohlavní orgány jsou určeny k reprodukci a nikoliv k zabíjení a ačkoliv je zřejmé, že tělo ženy se zpočátku hormonálně brání početí, jde jen o krátkodobou imunitní reakci. Odpůrcům života však dokonale slouží jako pro potratový argument, ale je nevědecký.

Antikoncepce je rovněž cestou k potratu. Není to přímo vražda zygoty, ale už sama podstata zabránit početí je zásadním klíčem v úsudku, že i časem k tomu může nevědomky dojít. Antikoncepce je pouze řešením nadměrného sexuálního vztahu svobodných, ale i sezdaných párů. Myslí se více biologicky než eticky a morálně, „lidé jsou uchvázeni smyslností a nedovedou se povznést k duchovnímu“, jak říká sv. Augustin ve svých Vyznáních. Antikoncepce je např. morálním problémem třetího světa, protože řeší pouze biologický problém s populací, již nelze nasýtit, zatímco u nás a v zemích EU jsou veškeré přebytky potravin likvidovány. Tvrdit, že plodné a neplodné dny nefungují správně, může být sice objektivní argument ve vztahu k cyklicky špatně fungující menstruaci, ale je také otázkou, co si lidé od nadměrného sexu slibují. Lze celkem logicky namítnout, že

plodné a neplodné dny jsou rovněž jakousi biologickou antikoncepcí, ale ne tak docela. Smyslem plodných a neplodných dnů není zabránit početí, protože i během těchto dnů může k početí dojít, ale něco zcela jiného. Můžeme to klidně nazvat stavem, kdy tělo odpočívá před ovulací. Většina lidí a zpravidla i lidé věřící však na tento stav poukazují a mylně jej považují za antikoncepční. Jde však o záměrně vytvořený eufemismus, není nikterak pravdivý a působí naprosto paradoxně úvaha, že tělo disponuje mechanismem, který umožňuje zabití zygoty kdykoliv se dostaví stav neplodných dnů.

Církev nebude a ani nemůže učit o správnosti smyslu antikoncepce, jestliže jejím cílem je zabránit početí, ale bude vždy důsledně hájit povinnost úcty a morálky mezi mužem a ženou. Nelze na jedné straně volat po prezervativu a na straně druhé se pohoršovat nad antikoncepcí chemickou, která často směřuje k abortu. Nelze vidět jednu stranu mince a nevidět tu druhou. Tvrzení, že žít s jednou partnerkou, být jí věrný a žádat na církvi legalizaci jednoduché antikoncepce, je rovněž zavádějící. V tom případě pak člověk sám sebe podřizuje tomuto světu a nijak zvlášť neusiluje o duchovní růst, k němuž má rodina směřovat a být si v tomto růstu navzájem silnou oporou. Ovšem rodinná svatost není a nemá být celibátem. Jako kněz nebo řeholník usiluje o svatost, která se buď prohlubuje askézí a modlitbou nebo naopak zaniká špatným přístupem k životu, tak i člověk coby součást rodiny má usilovat o duchovní růst. To samozřejmě neznamená neplodit děti, ale vede k vědomí, že milování a rozdávání se jeden druhému je kořením vztahu, tedy pouze jakýmsi doplňkem.

Ti, co usilují o rodinu, budou vyžadovat plazení dětí. Tvrdit ale, že sex je potřeba nutná jako jídlo, je hrubý omyl. Bez sexu se žít dá, bez jídla však zahyneme. Máme-li přirovnat sex k jídlu, pak jedině k takovému jídlu, které buď jíme nebo nejíme a kdy volíme možnost výběru. Zpovrchnělé argumenty odpůrců ducha jsou neupřímné a navrací nás kamsi do pravěku, kde pud a instinkt původně vítězil nad duchem. Člověku, který v Boha nevěří, to nevysvětlíte. Avšak lidem, co v Boha věří, by slova modlitby Páně měla být jasná: buď vůle Tvá. Naše vůle a vůle nevěřících je často ve věcech antikoncepce shodná. Je to pro nás varování, abychom nezůstávali mimo církev Kristovu a nehledali tak svou vůli více, než vůli Boží. Co míní Kristus tím, když říká – zapři sám sebe a následuj mě? /Mt 16, 24/

Literatura a studie:

Pavel VI. - encyklika *Humanae vitae*, 12.

Jan Pavel II. - exhortace *Familiaris consortio*, 32.

zpracoval a zaslal Daniel A. Kyler

Okénko do knihovny

autor: F. X. Nguyen Van Thuan
název: Svědkové naděje (Duchovní cvičení uskutečněné za přítomnosti Jana Pavla II. 12. – 18. 3. 2000)

z obsahu:

Tato velkolepá země

Začínám tím, co je světlé. Po dvou světových válkách se rozpoutala v druhé polovině století studená válka mezi dvěma ideologickými bloky s trvalou hrozbou války atomové, přes neslýchané utrpení, přes 55 milionů obětí 2. světové války, hromady trosek – a to v rozsahu jako nikdy předtím. Až po pádu totalitních režimů v Evropě, které podle Černé knihy komunismu měly na svědomí na 100 milionů obětí, se konečně otevřela nová perspektiva míru.

Můžeme s radostí konstatovat značný pokrok:

- F úmrtnost dětí se od roku 1965 zmenšila o polovinu
- F průměrný věk se od roku 1970 prodloužil o 10 let
- F návštěvnost základních a středních škol se více než zdvojnásobila
- F zvýšila se gramotnost dospělých z 50 % na více než 70 %
- F průměrný příjem na hlavu se za posledních 50 let více než ztrojnásobil

Lidstvo na prahu třetího tisíciletí s radostí zjišťuje, že roste význam lidských práv, práv národů na sebeurčení a kulturní identitu, roste význam respektování menšin, zvyšuje se všeobecná vnímavost pro hodnoty demokracie a volného trhu.

Náboženství se stále více snaží uplatňovat svou roli v dialogu a smíření, které jsou základním prvkem míru jednoty.

Uznání práv ženy se setkává se stále větším porozuměním jak v občanské společnosti, tak v církvi.

Odpovědnost za stvoření ozařuje novým světlem vědomí, že jde o dar Boží.

Velký rozvoj informačních technologií, medicíny a věd je důvodem naděje pro blahobyt člověka a vděčnost Stvořiteli.

V duchovní oblasti je možno vidět velké probuzení, nové hledání niternosti a opravdovosti. Roste „hlad“ po modlitbě, po setkání s Absolutnem.

Nová církevní hnutí se svým svědectvím radosti ve víře, naději a lásce kvetou jako jaro církve.

Tato bolestná země

Je pro nás radostí a povzbuzením, vidíme-li, jak lidstvo vchází do třetího tisíciletí s velkými možnostmi míru a pokroku. Ve své každodenní práci

však zjišťují, že mnoho národů trpí, protože se ocitají na okraji společnosti, jsou diskriminováni a jejich lidská důstojnost není respektována. Je mnoho „Lazarů“ kolem stolu bohatých, trápených chudobou, zdravotní a kulturní nejistotou.

Podle Světové banky:

F 1,3 miliardy lidí žije pod prahem absolutní chudoby

F 840 milionů lidí trpí hladem, z toho 200 milionů dětí, z nich 13 milionů ročně musí zemřít, zhruba 36 tisíc denně, 1500 každou hodinu, 25 každou minutu, 1 každé tři vteřiny.

Je mnoho „Lazarů, kteří se živí na ulici z toho, co zbývá na talířích těch, kteří snědli teplé jídlo“. Něco nepředstavitelného!

Jen kolem půldruhé miliardy světové populace má naději dožít se 60 let, 880 milionů lidí nemá žádný přístup k zdravotnickým službám a 206 miliardy lidí nemá přístup k základním zdravotnickým strukturám.

V období 1990-1997 se počet lidí zasažených chorobou AIDS zvýšil z méně než 13 milionů na více než 33 milionů.

A chudoba plodí další rány – prostituci, která zahrnuje jen v západní Evropě na 500 tisíc žen, obchod s drogami mezi dětmi, násilí a zločinnost. Nezaměstnanost je počátkem mnoha sebevražd zoufalých mladých lidí.

V těchto letech a zvláště v rámci Velkého jubilea, žádal Jan Pavel II., aby se odpustila nebo alespoň zmenšila zvrácená spirála dluhů rozvojových zemí. Nejkřiklavější je příklad Afriky. Jestliže mezi roky 1980 a 1996 měla Afrika na jih od Sahary svůj zahraniční dluh zaplatit dvojnásobně, dnes zjišťuje, že je třikrát víc zadlužena než před šestnácti lety.

Jinou tvář chudoby je kulturní nejistota. V roce 1997 více než 850 milionů dospělých bylo analfabety a více než 260 milionům dětí nebylo dopřáno navštěvovat základní a střední školu.

A dále – nedovolený obchod s drogami a zbraněmi a oběh špinavých peněz je příčinou válek. Mezi rokem 1989 a 1998 vypuklo 81 ozbrojených konfliktů – tři mezi různými státy a 78 občanských. Nuceně zmobilizováni byli tisíce chlapců už ve věku 14 let, byli posláni do válek jako vojáci. Mnoho z nich zemřelo, mnozí zůstali zmrzačení a další přivykli nenávisti, násilí, masakrům...

Tato dramatická země

Navzdory uvedenému povzbuzujícímu pokroku se v tomto období globalizace propast mezi bohatými a chudými denně zvětšuje. Je neuvěřitelné, že majetek tří nejbohatších lidí na světě se rovná národnímu výnosu 48 chudších národů. Jedna miliarda a 300 milionů lidí žije s méně než jedním dolarem na den.

Zarážející je poznání, že v průmyslově vyspělých zemích je 88 % uživatelů internetu, zatímco na světě 2 miliardy lidí nemají elektřinu, a že 20 % bohaté populace na světě spotřebuje 86 % všech zdrojů.

Další temný mrak pokrývá celou oblast mravních hodnot člověka v jeho nitru a subjektivnosti. Můžeme poukázat na nebezpečný mravní relativismus, „rakovinný růst uzavření do vlastního subjektivismu“, což propaguje odkřesťanštění, praktický ateismus, odkazování víry do soukromí. Současné bují sekty a nejrůznější fundamentalismy. Jestliže v minulých staletích církev prodělávala silné krize víry, v našem období se krize týká morálky. Je zatemněna pravda o lidské osobě. Pak se rozpadá rodina, hrouť se řád stvoření, dochází k zneužívání svobody, nerespektuje se život ...

Urbanizace vytváří nové pastorační problémy. V roce 2015 bude každý pátý Francouz žít v pařížském kraji. Celé kraje se vyčistí kvůli nedostatku pracovních příležitostí, v mnoha zemích se zhroutí duchodový systém.

Během 15 let se výrazně zmenší dělnická a zemědělská třída v mnoha evropských zemích. V roce 1984 bylo ve Francii 8,2 milionů dělníků, dnes je jich 6,5 milionů a v roce 2015 jich budou 4 miliony. Společnost zírka se bude skládat z více než 70 % úředníků a příslušníků střední vrstvy.

Telekomunikační sítě hluboce změní náš život. Jejich prostřednictvím všechno dobro i zlo pronikne do soukromí rodin. Diktátorské země se nebudou moci skrývat za svými bariérami a zákazy.

Všechny tyto proměny se silně dotýkají Božího lidu. Vnucuje se nám vzpomínka na pevné přesvědčení Jana XXIII.: „Nejde-li církev vstříc lidstvu, lidstvo nejde vstříc církvi.“

...

Velké jubileum nám přináší naději silné obnovy s milostí nových letnic. Bez obrácení srdcí riskuje velká část lidstva přechod od vykořistění k odmrštění a z odmrštění k opravdové a skutečné likvidaci, i fyzické.

Vize Pavla VI.: „Země bolestná, dramatická a velkolepá“ mi nedává klid.

Sním o velké naději.

Sním o církvi, která je otevřenou Svatou branou, která přijímá všechny, plna soucitu a pochopení pro zármutky a utrpení lidstva, ochotna přinést útěchu.

Sním o církvi, která je Slovem, jež ukazuje knihu evangelia do všech čtyř světových stran s gestem zvěstování, podřízenosti Slovu jako slibu věčné smlouvy.

Sním o církvi, která je chlebem, eucharistií, jež se stává pokrmem pro všechny, aby svět měl život v hojnosti.

Sním o církvi, která je vášnivě zaujata pro jednotu, jíž chtěl Ježíš, tak jako Jan Pavel II., který otevírá Svatou bránu baziliky svatého Pavla za hradbami, modlí se na prahu a jde dál s pravoslavným metropolitou a s anglikánským arcibiskupem z Canterbury a s mnoha dalšími představiteli.

Sním o církvi, která je na cestě, lid Boží vchází za papežem nesoucím kříž do Božího chrámu a v modlitbě a zpěvu jde vstříc Kristu zmrtvýchvstalému, jediné naději, jde vstříc Marii a všem svatým. Obdivuji své spolubratry v různých odvětvích, kteří po svém zaměstnání spěchají pomáhat farním společenstvím v pastorační práci.

Sním o církvi, jež nese ve svém srdci oheň ducha svatého. A kde je Duch, tam je i svoboda, upřímný dialog se světem a zvláště s mladými, chudými, vyděděnými, je tam možno rozeznávat znamení našich časů. Sociální nauka církve, nástroj evangelizace, nás vede k tomuto rozeznávání ve společenských proměnách dneška.

Sním o církvi, která je konkrétními činy svědkem naděje a lásky, tak jako vidíme papeže objímat všechny – pravoslavné, anglikány, kalvinisty, luterány ... . V milosti Ježíše Krista, v lásce Otce a ve společenství Ducha svatého prožívaném v modlitbě a v pokoře.

Jaká radost, jaká naděje!

Svatá Maria, živote, sladkosti a naděje naše, oroduj za nás!

vybrala Marie Jirásková

&

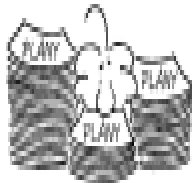
Tuto a další knihy se půjčují na faře v knihovně každou neděli po mši svaté do 10 hodin. Po osobní domluvě s některou z knihovnic (M. Jirásková, S. Šenková, Š. Koutná) si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdo má zájem o knihy jiné, objednáme mu je v knihkupectví Jonáš - Litoměřice.

&

Farní rada

Zpráva ze 17. zasedání Farní rady ze dne 12. 06. 2003

Ve čtvrtek 12. června se konalo poslední zasedání Farní rady před prázdninami. Sešlo se pět jejich členů, kteří se zabývali těmito body:

- **Navrhujeme**

FR navrhuje zařadit kytarové a latinské mše svaté.

- **Příspěvek**

FR se také zabývala příspěvkem od paní Soni Šenkové.

- **Hledáme**

Hledáme spolupracovníky, kteří by byli ochotni připravit s malými dětmi krátkou společnou skladbu na dětskou mši svatou.

- **Pro mládež**

Chceme nabídnout mládeži možnost duchovních setkání v kostele nebo na faře.

- **Společná modlitba**

FR se přimlouvá o zařazení společné modlitby za získání spolupracovníků pro vytvoření farního společenství na závěr každé mše svaté.

- **V červenci a srpnu FR nebude**

O prázdninách se Farní rada scházet nebude. Ing. Holada přesto navrhuje alespoň jedno mimořádné setkání FR během letních prázdnin.

Další setkání FR se uskuteční dne 11. září 2003 v 18:00 na faře v Děčíně IV.

Do tohoto zasedání můžete podávat své připomínky, ale i nové podněty, kterými by se měla farní rada zabývat. Pro tuto možnost je připravena krabice vzadu v kostele, můžete je též dát osobně jednotlivým členům farní rady, poslat e-mailem na faru (rkf.dc.podmokly@seznam.cz) nebo zaslat poštou (adresa viz. tiráž na první straně dole). V tomto případě označte obálku nápisem FARNÍ RADA. Nebojte se vyjádřit svůj názor.

Děkujeme za vaši spolupráci.

Zapsala J. Škodová

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Antonín Musil	Místopředseda
Zuzana Bumbová	Zapisovatelka
Ing. Jaroslav Holada	Člen
Šárka Koutná	Člen
Pavel Kumst	Člen
Jiří Málek	Člen
Jaroslava Škodová	Člen
Ladislava Vopatová	Člen

- Pán jde do restaurace, objedná si jídlo a po obědě zajde k němu pan vrchní: „Tak co, pane, chutnalo vám?“ „No, musím se přiznat, jedl jsem už lepší jídlo.“ „No, snad jste mohl jíst lepší jídlo, ale určitě ne u nás,“ zní číšníkova odpověď.

Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2003	6. července	3. srpna	7. září
5. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	2. listopadu	7. prosince	

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:40	Dolní Žleb	14:57	17:25	18:38
Čertova Voda	13:18	14:50	Čertova Voda	15:02	17:30	18:43
Dolní Žleb	13:23	14:55	Děčín hlavní nádr.	15:12	17:40	18:53

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2003	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	5 979 Kč	2 056 Kč	0 Kč	
Únor	9 692 Kč	1 858 Kč	4 300 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	9 357 Kč	2 709 Kč	3 200 Kč	Na uprchlíky
Duben	6 776 Kč	1 826 Kč	2 127 Kč	Na záchranu kostelů v naší diecézi
Květen	6 916 Kč	1 658 Kč	2 500 Kč	Na bohoslovce
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	38 720 Kč	10 107 Kč	12 127 Kč	

R. S.

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Němecu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P. František

Posvátná znamení

Pro naše vzdělávání jsem vybral knihu *Posvátná znamení* od Doc. ThDr. Josefa Bradáče. Rád bych z ní pravidelně uváděl krátké pasáže, abychom si lépe uvědomili, co se to vše kolem nás děje a jak se máme při mši svaté chovat. Byl bych rád, abyste zde našli něco, co jste nevěděli a co vám pomůže lépe porozumět dění nejen v kostele.

R. Sticha

&

6. Liturgické insignie a roucha

k) Liturgická roucha v obnovené liturgii

Obnovená liturgie přisuzuje liturgickým oděvům smysl znamení: jsou výrazem hierarchické struktury církve, a tím i bohoslužebného shromáždění. Posvátné oděvy navenek vyjadřují různé hierarchické a liturgické stupně v bohoslužbě. Kromě toho přispívají k zvýšení krásy a lesku bohoslužby (IG 297).

Aby bylo dosaženo krásy a důstojnosti jednotlivých posvátných oděvů, má se zdůraznit význam látky a formy, jak jsou zhotoveny, nikoliv přemíra ozdob. Ty mají naznačovat liturgický úkon, kdy se používají. Vše, co se k tomu nehodí, má být odstraněno (IG 306). Co do materiálu, z něhož jsou zhotovena posvátná roucha, ať se užívá buď tradičních látek nebo i umělých podle rozhodnutí biskupské konference (IG 305). Ta má také možnost přizpůsobit formu paramentů cítění a zvyklostem místních kultur (IG 304).

Pro oděvy v obnovené liturgii platí také princip, jež vyslovil koncil: „(ať se má) na zřeteli spíše vznešená krása než pouhá nákladnost. To ať platí také vzhledem k posvátným rouchům ...“ (SC 124).

Liturgické roucho má být umělecké, tj. působit krásu, být prosté, aby oslovilo střízlivého moderního člověka. Má vyjadřovat především pravdivost, všechno úzkoprsé, přežilé, dětinské už nemá místo v obnovené paramentice. Alba má být skutečně tunika, bez krajek a s nejmenší výzdobou. Rovněž štóla má být rovný pruh látky, dostatečně dlouhá, kazule volná, poskytující možnost řasení, ozdob co nejméně (žádné zbytečné pásy, křížky apod.), spíše symbolického, prvokřesťanského charakteru. Nemá to být parádní uniforma, ale oblek předsedajícího bohoslužebného shromáždění, který už svým oblečením mluví, co ve shromáždění znamená, osobu osla-veného Krista.

Společným oděvem všech osob, konajících hlavní liturgické funkce při mši, má být alba, nevyjímajíc laiky, kteří konají službu v presbytáři. Ti místo alby mohou mít superpelici (IG 81 d). Alba může být zhotovena dvojím způsobem: buď vyžaduje přepásání cingulem nebo je ušita tak, že lne k tělu bez stažení v pase (vhodné pro laiky). Před oblečením se do alby

Šečín - Podmokly

je třeba užít kolem krku humerálu, leda že by alba byla tak upravena, že dobře zakrývá krk. Ve středověku nosili albu všichni klerici, a dá-li se superpelici její původní forma, vznikne tunika, volná, splývající, upnutá u krku, kterou může obléci i laik (viz Podhradský, Lexikon der Liturgie, Innsbruck, 1967, obr. 31, 32). Alba může se vyměnit za superpelici, vyjímajíc případy, kdy hierarchičtí nositelé kněžství jsou povinni nosit kazuli, dalmatiku, nebo když místo kazule nebo dalmatiky je možno užít štóly (při koncelebraci kněží musejí mít albu, protože planetu jim nahrazuje štóla. Jáhen musí mít albu se štólou, když není pro něho dalmatika nebo je menší slavnost (IG 81b; IG 298).

Pro celebujícího kněze je vlastním oděvem ve mši a v úkonech, které jsou přímo spojeny s ní, planeta nebo kazule, která je oblečena na albě a štóle (IG 299), případně alba - kazule, na které se nosí štóla.

Vlastní oděv jáhna je dalmatika, oblečená na albu a štólu (IG 300).

Štólu nosí kněz tak, aby volně splývala s krku podél těla (odstraňuje se středověké zkřížení!), jáhen nosí štólu z levého ramene šikmo přes prsa k pravému boku, kde je upevněna (IG 302).

Pluviál bere kněz při průvodech a při liturgických úkonech, jak je to rubrikami stanoveno (IG 303).

ThDr. Josef Bradáč (dokončení příště)

Neobvyklé zkratky:

SC - Sacrosanctum Concilium, Konstituce o liturgii II. vatikánského koncilu, 1963
IG - Institutio generalis Missalis Romani, Všeobecné pokyny k Římskému misálu, 1969.

Kde najít pomoc?

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které nás někdy trápí. Zkuste si to vyzkoušet, pokud se bude jednat právě o ten váš problém.

R.S.

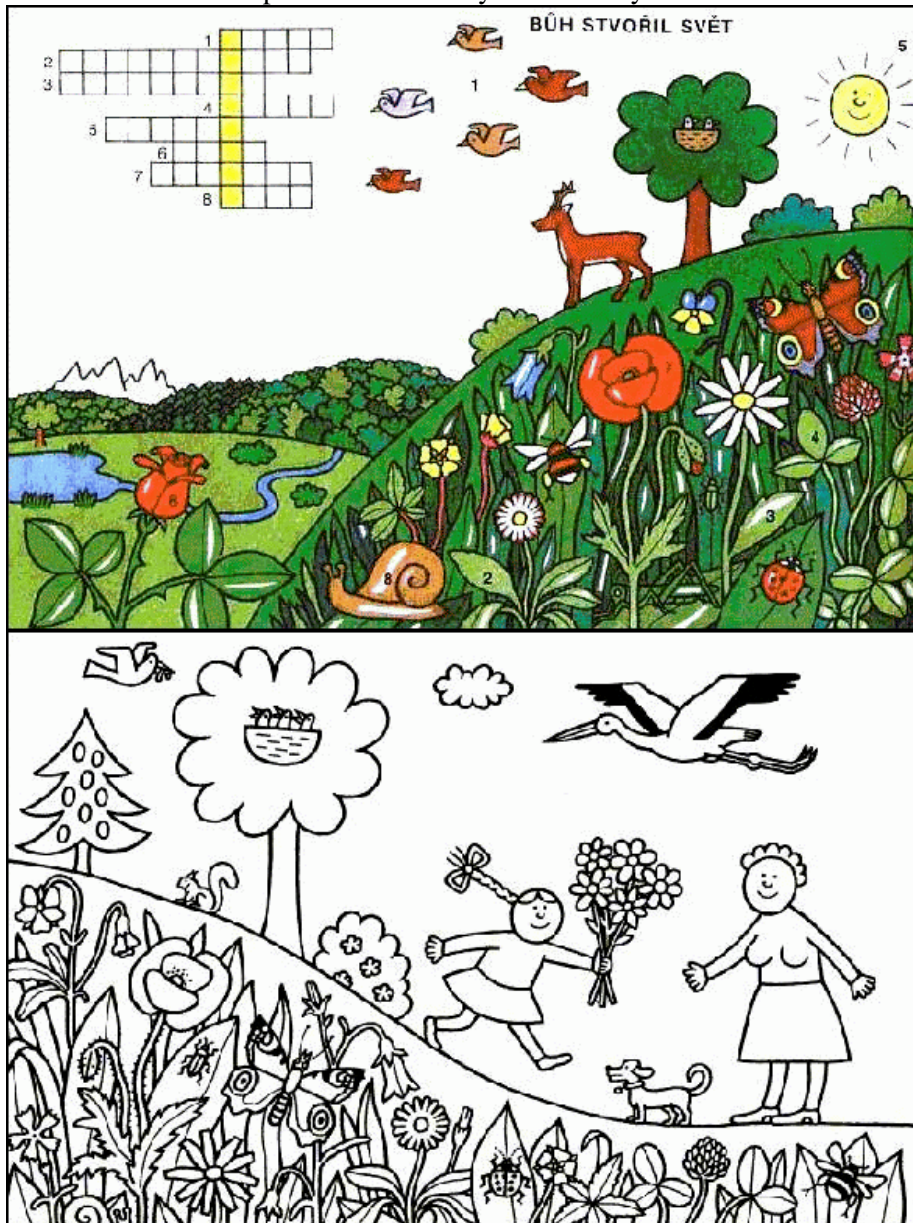
- ***Když mě zklamal přítel***
Ž 41, 10-14; Lk 17, 3-4; Ř 12, 14-21; 2Tm 4, 16-18.
- ***Když opouštím bezpečí domova***
Ž 121; Mt 10, 16-20.
- ***Když se cítím osamělý***
Ž 23; Žd 13, 6.

A ještě něco tvořivého - na prázdniny

... pro dětské hlavičky ... a ručičky ...

Bůh stvořil svět

Jak se vlastně modlíte?

Když jsem v dobré kondici, řeknu jen první dvě slova: Otče náš

Jeden kněz si všiml, že žena, kterou si pamatoval z nedělních mší, je během celé mše hluboce ponořená do modlitby. Rozhodl se poučit z její zkušenosti a při jedné příležitosti se jí zeptal, jak si rozvrhuje modlitební čas a jakým způsobem se modlí. „Modlím se otčenáš,“ odpověděla prostě.

Ale určitě neděláte jen to, protestoval. „Ale ano,“ řekla, „víte, když jsem v dobré kondici, všechno, co řeknu, jsou první dvě slova: Otče náš. Když jsem tak napůl, dostanu se až tak do půlky. Ale když mě něco trápí a jsem opravdu ve špatné formě, dokončím ho celý, a někdy se ho dokonce přemodlím dvakrát nebo třikrát.“ Byla to ta nejryzejší kontemplativní modlitba, jaká existuje.

Lidé modlitby jsou sami o sobě kázáním. Vezměme si příklad Mary Ryanové. Na dvacet pět let ji upoutala rakovina na nemocniční lůžko a za celou tu dobu nepřešlo přes její rty ani slůvko stížnosti. Měl jsem tu čest jí po většinu těch dvaceti let sloužit jako kněz a navždy si zapamatuji její nemizící úsměv, klid v její tváři poznamenané bolestí a rty v neustálém pohybu při modlitbě. Když jsem ji pozdravil: „Tak jak se dnes máte, Mary?“ už jsem věděl, co mi odpoví: „Skvěle, otče, díky Bohu a Panně Marii“.

Vždycky jsem od ní odcházel obohacený a cítil jsem, že jsem to vlastně já, komu moje návštěva dala víc.

Jednou, když rozhlas přenášel bohoslužby z nemocnice Nanebevzetí Panny Marie v Thurles, kde ležela Mary jako pacientka, zmínil jsem se o ní během své homilie. Bylo to na svátek Všech svatých a já rozváděl myšlenku o tom, že svatí, které dnes slavíme, byli také takovými Mary Ryanovými tohoto světa.

Po dvou dnech jsem dostal dopis od jednoho lékaře. „Posledních dvanáct měsíců“, psal mi, „jsem byl v důsledku vážné automobilové nehody upoután na lůžko. Byl jsem nadšeným sportovcem a měl jsem zavedenou velice úspěšnou lékařskou praxi. Nedokázal jsem přijmout, co se mi stalo, a ve své zahořklosti jsem ztratil víru v Boha i v lidi. Když jsem v neděli ráno ležel v hluboké depresi ve své posteli, zapnul jsem rádio a slyšel vás vyprávět příběh Mary Ryanové a jejího hrdinského přijetí kříže daleko většího, než je ten můj. Prosím, poděkujte jí mým jménem za to, že mi vrátila mou ztracenou víru.“

***

Z knihy: Bůh ukrytý v přibězích, James A. Feehan

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- F Novinky na našem webu** - Mnoho toho není - stále chybí nadšení pomocníci. Mimo několika aktualit, které jsem horko-těžko porůznu zjistil, se mi konečně do rukou (resp. do PC) dostaly články pocházející z klávesnic PC naší Charity. Neváhal jsem a podle slibu jsem zmíněné texty umístil na patřičné místo internetových stránek naší farnosti. Pokud se chcete něco dozvědět, navštivte je. Časem se bude doufám situace ubírat k lepšímu.
- F Fara Bělá** - Na závěr školního roku, v pátek 27. června 2003, pořádala Charita Děčín setkání dětí s programem v Bělé na faře. Začátek: 14:30.
- F Prázdniny** - by měl být čas k odpočinku /:-). Pro ty z vás, kterým to opravdu vyjde, přidávám jeden typ na prožití hezkých letních (a což teprve zimních) dní, a to v Mariánském poutním místě na Sněžné. Jsou tam hezky zařízené pokoje i pro rodiny s malými dětmi, vše pečlivě uspořádáno a dbá se tam na pořádek. Cena za „nocčlověka“ 100Kč, dítě do 15 let to má za 60Kč. Kdo chcete vědět více, mám tu telefon (fax): 412 383 120, mobil: 606 834 402 a e-mail: snezna@quick.cz
- F XIV. konference katolické a charizmatické obnovy** - se koná v Ostravě 2. - 6. července 2003. Motto: „Jsmo proměňováni k Jeho obrazu mocí Ducha Pane.“ Předběžný program: *St*-mše svatá, adorace; *Čt*-dopoledne „Jako Boží obraz“ (archimandrita Gajek), odpoledne „Sebepřijetí“ (P. Serafim, Ocarm.), večer koncert; *Pá*-dopoledne „Hřích jako narušení lidství v člověku“, odpoledne „Ten, který slouží“ (Lk 22, 27) (archimandrita Gajek), večer - dělený program; *So*-dopoledne „Pokora Kristova“ (Katka Lachmanova), odpoledne „moci Ducha Pane“ (manželé Svobodovi), večer - modlitba za naplnění Duchem; *Ne* „Ať nad vámi Hospodin rozjasní svou tvář“ (P. Michael Spilar). Přihlášky na adrese: manželé Kučerovi, Gregorova 4, 702 00 Ostrava, tel.: 596 120 845.
- F Poustevnícký týden** - Prusiny u Plzně, 14. - 20. července 2003. Františkánská mládež a komunita bratří františkánů v domě modlitby na Prusinách (10 km od Plzně) Vás zvou na týden prožitý v tichu a samotě, které budou přerušovány společnou modlitbou, mší a - budete-li chtít - také společným jídlem a sdílením. Své kosti budete moci složit buď v pohodlném pokoji, vlhké poustevně, větrné věži nebo na prkně v márnici. Příspěvek na stravu a ubytování bude 300 - 400 Kč dle vašich možností.

Referendum

Bude se psát o „vstupu do Evropy“. Snad nikomu z nás neuniklo, že jej máme pro někoho šťastně, pro někoho možná nešťastně, za sebou. Zúčastnilo se v České republice **55,21 %** obyvatel volby schopných, z nichž se pro vstup vyjádřilo **77,33 %** (proti 22,67 %). Okres Děčín nepatřil mezi „nejhorlivější“. Zúčastnilo se tam **51,35 %** obyvatel volby schopných, z nichž se pro vstup vyjádřilo **73,32 %** (proti 26,68 %). A pokud někoho zajímají volby jednotlivých obcí v děčínském okrese, pak čísla vypadají následovně:

OKRES - OBEC	ANO [%]	NE [%]	ÚČAS T [%]	OKRES - OBEC	ANO [%]	NE [%]	ÚČAS T [%]
Arnoltice	77,70	22,30	57,26	Kunratice	69,11	30,89	63,59
Benešov n.Ploučnicí	70,89	29,11	48,61	Kytlice	78,93	21,07	68,99
Bynovec	71,68	28,32	60,43	Labská Stráň	72,41	27,59	59,48
Česká Kamenice	72,31	27,69	58,36	Lipová	72,54	27,46	48,74
Děčín	75,45	24,55	51,66	Lobendava	73,87	26,13	58,93
Dobkovice	74,63	25,37	54,74	Ludvíkovice	67,66	32,34	48,76
Dobrná	67,21	32,79	59,68	Malá Veleň	73,85	26,15	62,29
Dolní Habartice	65,32	34,68	52,20	Mašovice	76,14	23,86	53,70
Dolní Podluží	70,65	29,35	56,10	Markvartice	74,71	25,29	55,88
Dolní Poustevna	71,20	28,80	52,64	Merboltice	69,84	30,16	55,75
Doubice	81,52	18,48	85,32	Mikulášovice	69,92	30,08	48,53
Františkov n.Ploučn.	74,50	25,50	61,85	Rumburk	70,85	29,15	49,18
Heřmanov	65,98	34,02	53,74	Růžová	71,08	28,92	56,61
Horní Habartice	59,07	40,93	60,75	Rybniště	68,13	31,87	51,00
Horní Podluží	67,24	32,76	48,84	Srbská Kamenice	77,27	22,73	68,39
Hřensko	52,78	47,22	60,66	Staré Křečany	65,86	34,14	54,49
Huntířov	72,88	27,12	59,16	Starý Šachov	65,38	34,62	53,69
Chřibská	72,16	27,84	52,01	Šluknov	70,93	29,07	45,35
Janov	70,16	29,84	70,86	Těchlovice	68,87	31,13	58,38
Janská	60,26	39,74	50,63	Valkeřice	70,67	29,33	47,83
Jetřichovice	76,96	23,04	57,98	Varnsdorf	73,07	26,93	51,36
Jílové	73,79	26,21	50,19	Velká Bukovina	74,48	25,52	55,01
Jiřetín pod Jedlovou	78,97	21,03	58,20	Velký Šenov	76,63	23,37	48,51
Jiříkov	69,98	30,02	41,87	Verneřice	65,30	34,70	44,29
Kámen	69,01	30,99	62,07	Veselé	73,85	26,15	56,77
Krásná Lípa	75,71	24,29	46,10	Vilémov	74,94	25,06	56,10

Řekl bych, výsledek celkem přesvědčivý, i když mezi ostatními ucházejícími se státy na tom zas tak dobře nejsme. Nejhorší je Maďarsko, kde integraci podpořilo 39 % všech oprávněných voličů. Česko se s 42 % zařa-

dilo na druhé místo. Další země měly podporu vyšší: Slovensko (48 %), Malta (49 %), Slovinsko (54 %), Litva (57 %), Polsko (46 %). Estonsko bude volit 14. září a Lotyšsko 20. září, oboje roku 2003.

Zpracoval podle údajů na internetu R. S.

Nakouknutí k sousedům

Když jsem si přečetl poslední číslo FI, tedy zpráv farnosti v Děčíně, číslo 6 (červen 2003), nedalo mi to, a „chce se mi něco říct“. Ono to člověka vybídlo hned v prvním článku: **Povzbuzení a pochvala**. Úvodník vystihuje myslím to, co kolem sebe hodně postrádám! Byla to „trefa do černého“. Doufejme, že si nás toho všimne více.

Další krátké, ale výstižné příspěvky o práci s dětmi člověka musí rovněž povzbudit, zvláště, když i u nás se výtvarné soutěže děti účastnily rovněž, ale nikdo na to ve **ZzF** nevzpomněl.

Vydařený výlet ... . Ano, na nádraží, když jsme jeli do Jablonného jsme viděli zárodek skupinky, která se hodlala z vrcholku Zirkel Stein podívat „k jihu“. Byli tam i naši farníci, výlet vedl neúnavný Karel z Bělé, a tak člověka jen může zamrzet, že na „naší“ půdě se o tom nic nepsalo. Doufám, že se to brzo překoná ...

Vtipná byla i zmínka o **radostné události**. O **Svatoodušní vigílii**, pořádané společně v kostele sv. Václava a Blažeje, jsme se ve **ZzF** nedočetli.

Následují interní informace, liturgické slavnosti a svátky a další zajímavé informace, z nichž prvé dvě se konají na půdě Podmokel a přitom u nás o nich „nikdo“ neví! Nebylo by dobré se nad takovým stavem zamyslet? Vezměme prvou z nich. V sále knihovny se besedovalo s Dr. Janem Sokolem za moderování ředitele Proglasu P. ing. Martina Holíka. Že by takovou událost členové KDU, kterých je v naší farnosti několik, považovali za natolik pro Děčín „všední“, že nepovažovali za vhodné ji poskytnout do zpravodaje a na web?!

A co že se mně to chtělo říci? No, přece že se FI číslo 6 povedly!

R. S.

Mše svaté v okolí

Místo	Kdy		Poznámka
Libouchec	4. Ne v měsíci	16:00	kostel Tří Králů
Tisá	1. Ne v měsíci	16:00	kostel sv. Anny
...	<i>Doplníme další?</i>		<i>Dejte vědět!</i>

Slavnosti a svátky

LITURGIE

3. 7. Svátek sv. Tomáše, apoštola
5. 7. **Slavnost sv. Cyrila, mnicha a Metoděje, biskupa, patronů Evropy**
11. 7. Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
23. 7. Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
25. 7. Svátek sv. Jakuba, apoštola

Výroční dny biskupů

1. 7. Mons. Hrdlička kněžské svěcení (1972)
5. 7. Mons. Esterka jmenován tit. biskupem
10. 7. Mons. Radkovský převzetí diecéze (1993) - 10. výročí
26. 7. Mons. Koukl jmenován biskupem (1989)

• Víte, jaký je rozdíl mezi Windows 98 a listím? Listí padá jen na podzim. *Pozn. - toto číslo toho bylo svědkem hned 2x ...]:-(*

Farníci - přejeme Vám prázdninové osvěžení na těle a duchu!

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli ráno na faře - společná snídaně
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každé pondělí od 19:00 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každé 3. úterý v měsíci v 17:00 - dětská mše svatá
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:00 do 19:00 - vzdělávací kroužek
- ◆ každý 2. čtvrtek v měsíci od 18:00 - setkání Farní rady
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý pátek od 16:00 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 na faře - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ◆ vyučování náboženství pro děti - neděle ve 12:45

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	06:45	
Úterý		17:00
Středa	06:45	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 (Bynov)

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:40	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 27. 07. 2003, před 1. nedělí v srpnu ☿

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 15 Kč)